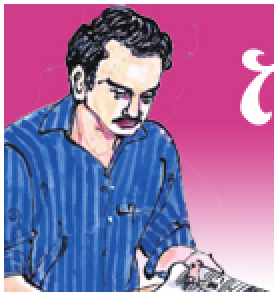

గంజాయివనం

– పాతూర్తు రాజేంద్ర ప్రసాద్‌వర్మ

(గత సంచిక తరువాయి)

14

జర్నలిస్టుగా ప్రతిరోజూ రకరకాల వార్తలు రాస్తోంది.

విధి నిర్వహణ చేస్తున్నా మనసులో ఆలోచనలు ముసురుకుంటున్నాయి. సమాజంలో రోజురోజుకూ పెరిగిపోతున్న కుళ్ళు, కుతంత్రాలు అన్యాయాలు, అక్రమాలను నిరోధించేవారే లేరా అనిపిస్తోంది.

సాధారణ మనుషులు తీవ్రవాదులుగా ఎందుకు మారుతున్నారో ఆమెకు అర్ధంకావడంలేదు. దోపిడీలు అన్యాయాలు జరుగుతున్నప్పుడు చూస్తూ ఏమీ చేయలేని పరిస్థితులు మనుషుల్లో ఆవేశాన్ని కలిగించి తీవ్రవాదం పట్ల ఆకర్షితులు అవుతున్నారా అనిపించింది. సామాజిక పరిస్థితులు మనుషుల్లో మార్పును కలిగిస్తున్నాయి అనుకుంది గీత.

తను శ్రీకాంత్‌ను అడవిలో కలిసిన సమయంలో ముగ్గురు యువకుల గురించి చెప్పిన విషయం గుర్తుకు వచ్చింది. వారి ముగ్గురి నేపధ్యం ఏమిటి? దోపిడీని ఎదిరించడానికి తీవ్రవాదులుగా మారారా? వారు మార్పు వెనుక నిజమైన కారణాలు ఏమిటివంటి విషయాలను తెలుసుకోవాలని అనుకుంది. ఆ విషయాలు తెలుసుకుంటే మరో మంచి వార్తా కథనం అవుతుందని ఆమె మనసు చెబుతోంది.

పుస్తకం తీసి వివరాలను చూసింది.

రామరాజు, సుదర్శన్, పడాల్ ముగ్గురూ మూడు వేరువేరు ప్రాంతాలకు చెందినవారు. మూడు వర్గాలకు చెందినవారు. ముగ్గురి జీవితాలను పరిశీలిస్తే చాలా విషయాలు తెలుస్తాయి అనుకుంది గీత.

సెలవుకోసం దరఖాస్తు చేసింది.

"మళ్ళీ సెలవా?" న్యూస్ ఎడిటర్ రాజారావు ఆశ్చర్యన్ని, విస్మయాన్ని వ్యక్తం చేశాడు.

"అవును సార్. మా అక్కావాళ్ళింటిలో ఫంక్షను ఉంది తప్పకుండా వెళ్ళాలి" అబద్ధం చెప్పకూడదని అనుకుంది కానీ నిజం చెప్పడంవల్ల కూడా అంతగా ప్రయోజనం ఉండదని ఆ విధంగా అంది.

సెలవు మంజూరైన తర్వాత విజయం ఆఫీసునుంచి బైటికి వచ్చి నేరుగా ఇంటికి చేరుకుంది.

రామలక్ష్మి వంటరిగా గదిలో కూర్చుంది.

"అమ్మా రేపు ఊరు వెళుతున్నాను. ఖచ్చితంగా మూడురోజుల్లో తిరిగి వచ్చేస్తాను" అంది.

"నీ ఉద్యోగం రకరకాల ఈ తిరుగుళ్ళు చూస్తుంటే నాకు ఏదోలా ఉంది. పెళ్ళి చేసుకోవలసిన వయసులో నీ హడావుడి నాకర్ధంకావడంలేదు"

"ఈ ఉద్యోగంలో ఇటువంటివి మామూలే. తప్పవు" గీత తల్లి మరోమాట మాట్లాడటానికి అవకాశం ఇవ్వలేదు.

15

భీమిలి బస్టాండులో గీత బస్సు దిగింది. బీచ్‌కు వెళ్ళే రహదారి మరో పక్క గంటస్థంభం కనిపించాయి. రామరాజు అడ్రసు సులభంగానే తెలుసుకుంది.

సుభాష్‌రోడ్డులో పాత పెంకుటిల్లు. తలుపు తీసే ఉంది. లోపలికి వెళ్ళగానే వృద్ధురాలు ఎదురైంది. గీతను చూసి "ఎవరమ్మా? ఎవరు కావాలి?" అని ఆప్యాయంగా ప్రశ్నించింది.

"రామరాజు ఇల్లు ఇదే కదండీ?"

"అవును. వాడితో పని ఏమిటమ్మా? వాడు ఇక్కడ ఉండటంలేదు కదా?" అంది.

గీత ఆ ఇంటిని పరిశీలనగా చూసింది. విలువైన సామాన్లేవీ కనిపించలేదు. పేదరికం ఆ ఇంటిలో కాపురం చేస్తున్నట్లుగా ఉంది. తర్వాత ఆమె వైపు తిరిగి "రామరాజు ఎక్కడ ఉంటున్నారు?" అని అడిగింది.

"తెలీదమ్మా? వాడికి ఆవేశం ఎక్కువ. వాళ్ళనాన్నగారి పెన్షను విషయంలో చాలామందితో గొడవలు పడ్డాడు తిక్క తిక్కగా సమాధానం చెప్పి పెన్షను విషయంలో అడ్డుపుల్ల వేసిన గుమాస్తాను చితకబాదాడట. వాడిమీద పోలీసు కేసులుకూడా పెట్టారు. ఎక్కడికి వెళ్ళిపోయాడో తెలియదు నాకు. పెన్షను రాలేదు. కానీ గొడవ మాత్రం ముదిరిపోయింది. వాడు నా దగ్గరకి ఎప్పుడు వస్తే అప్పుడు పట్టుకుందామని పోలీసులు కాచుక్కూచున్నారు" అమాయకంగా చెప్పింది.

గీత మనసు ఏదోలా అయిపోయింది.

"ఎటువంటి ఆదాయం. ఆధారం లేకుండా బతకమని ఆ దేముడు నా నుదుటున రాసాడు గాబోలు" ఆమె లోపలికి వెళ్ళింది. రెండు నిమిషాలు గ్లాసుల చప్పుడు వినిపించింది. తర్వాత బైటికి వచ్చి "అమ్మా నువ్వెవరో నాకు తెలీదు. ఎందుకు నా దగ్గరికి వచ్చావోకూడా తెలీదు. కనీసం టీ నీళ్ళు ఇద్దామని అనుకున్నా ఇంటిలో పంచదార నిండుకుంది" వృద్ధురాలు సంజాయిషీ ఇస్తున్న మాదిరిగా చెబుతున్న విషయాలు వింటుంటే గీత హృదయం ద్రవించుకుపోయింది.

"మీ అబ్బాయి నన్ను పంపించాడు. మీవారి పెన్షను విషయం మీతో మాట్లాడటానికి వచ్చాను" గీతామాధురి చిన్న అబద్దం చెప్పింది.

వృద్ధురాలి కళ్ళల్లో వెలుగు కనిపించింది.

"వాడు ఎక్కడున్నాడమ్మా? క్షేమంగా ఉన్నాడా? ఏమి చేస్తున్నాడు?" కన్నతల్లి ఆవేదన ఆ మాటల్లో స్పష్టంగా కనిపించింది.

గీత రెండు నిమిషాలు ఏమీ మాట్లాడలేదు. తర్వాత "చాలా దూరంలో ఉన్నాడు. చిన్న ఉద్యోగం కూడా చేస్తున్నాడు. తొందరలోనే అన్ని వివరాలు తెలుస్తాయిలే" మాటలను పొడిగించడానికి అవకాశం ఇవ్వకుండా ముగించింది.

తర్వాత ఆ వృద్ధురాలికి భర్తకు సంబంధించిన రావల్సిన పెన్షను గురించి అన్ని వివరాలను తెలుసుకుంది. కొన్ని కాగితాలను ఫోనులో ఫొటోలను తీసుకుంది. "వస్తానమ్మా" ముందుకు కదిలింది.

"భోజనం చేసి వెళితే?" ఆ వృద్ధురాలు తన మాటను పూర్తి చేయలేకపోయింది. ఆమె తనకు ఒకపూట కూడా భోజనం పెట్టలేని దయనీయమైన స్థితిలో ఉందని ఆ మాటల్లో స్పష్టంగా తెలుస్తోంది. ఆ ఇంటి పరిస్థితి చూస్తే గీతకు ఏదోలా అనిపించింది.

రామరాజు తండ్రి పేరు రామచంద్రరాజు. అతను విలేజ్ డెవలప్‌మెంటు అధికారిగా పనిచేసి పదవీ విరమణ చేసారు. పదవీ విరమణ సమయంలో పింఛను సెటిల్ కాలేదు. ఆ సమయంలో అనారోగ్యంతో చనిపోయారు. అప్పటినుంచి రామరాజే ఆ కుటుంబానికి ఆధారం అయ్యాడు. ప్రభుత్వ ఉద్యోగి పదవీ విరమణ చేసిన తర్వాత ప్రభుత్వపరంగా రావల్సిన పరిహారాలు ఏమీ రాలేదు.

వివరాలు అన్నీ తన వద్ద ఉంచుకున్న తర్వాత మండల పరిషత్తు కార్యాలయానికి వెళ్ళింది.

కార్యాలయంలో విలేఖరిగా పరిచయం చేసుకుంటే వారి నుంచి రెస్పాన్సు ఒకలా వస్తుంది. అది ఆమెకు ఇష్టంలేదు. అందువల్ల సామాన్య వ్యక్తిగా వెళ్ళి సమస్యను తెలుసుకోవాలని అనుకుంది. అందుకే రామరాజు బంధువుగా పరిచయం చేసుకుంది.

"ఏమంటారు?" విసుగ్గా చూసాడు గుమస్తా.

"మీ కార్యాలయంలో పనిచేసిన రామచంద్రరాజు పెన్షను విషయం చాలా సంవత్సరాలుగా పెండింగులో ఉంది. ఇన్ని సంవత్సరాలు ఎందుకు జాప్యం జరిగిందో అర్థం కావడంలేదు."

"ఆ రామరాజు పెద్ద ఉగ్రవాది. అతనికి అంత ఆవేశం పనికిరాదు. ప్రభుత్వ కార్యాలయంలో మేము కష్టపడి పనిచేస్తున్నది ఎందుకు? కాస్త పై ఆదాయం వస్తుందనేగా?"

గీతకు మొత్తం పరిస్థితి అర్థం అయిపోయింది.

ఈ వ్యవహారాన్ని తానే స్వయంగా పరిశీలించాలని అనుకుంది. గుమస్తా వైపు తిరిగి "అయితే ఏమి చేయమంటారు?" అంది.

"మీకు ప్రత్యేకంగా చెప్పేది ఏముంది? ఇప్పటికే ఆలస్యం అయిపోయింది. తయారు చేసిన పెన్షను ప్రతిపాదనల్ని మళ్ళీ పంపించాలి. ఫైలు కొత్తగా తయారు చేసి పంపించాలి. అన్నిపనులు చేయడం అంత ఈజీకాదు. కనీసం అయిదువేలు అయినా అవుతుంది." అన్నాడు.

"అయిదువేలా?"

"ఎందుకలా ఆశ్చర్యపోతారు? రామచంద్రరాజు మా ఆఫీసులో పనిచేసిన వ్యక్తిగాబట్టి ఆ రేటు. లేకపోతే ఇంకా ఎక్కువే."

గుమస్తా మాటలు వింటుంటే గీతలో ఒక్కసారి నిస్సహాయత ఆవరించింది. పదవీ విరమణ చేసిన వ్యక్తి మృతి చెందితే తర్వాత తనకు రావల్సిన ఫించను కోసం లంచం ఇవ్వాలా? రేపు ఈ గుమస్తా రిటైర్ కాడా? అటువంటి విషయాలు వీరికి పట్టవా? అనిపించింది.

తర్వాత మండలి అభివృద్ధి అధికారిని కలిసింది.

అతని పేరు సుబ్బయ్యనాయుడు. మన్ను తిన్నపాములా ఉన్నాడు. కదలలేని దున్నపోతు ఆకారంలో ఆమెకు కనిపించాడు. కుర్చీలో అటూ ఇటూ కదులుతూ గీతను చూసి "ఏమికావాలి?" అంటూ ప్రశ్నించాడు. అతని మాటల్లో అధికార దర్పం స్పష్టంగా కనిపించింది. మొత్తం విషయం అంతా వివరించి చెప్పింది. గుమస్తా లంచం అడిగిన విషయాన్ని కూడా వివరించింది.

సుబ్బయ్యనాయుడు పడిపడి నవ్వాడు.

"నువ్వు ఏకాలంలో ఉన్నావో అర్థంకావడంలేదు. వాడు తనకు రావల్సిందే చెప్పాడు. ఆ పింఛను ఫైలు మీద నేను సంతకం చేయాలి. నేను సంతకం చేస్తేనే దానికి విలువ. ఈ ఫైలు ఆమోదం పొందితే మీకు మీ కుటుంబానికి వేలకు వేలు డబ్బులు వస్తాయి. అలా వస్తున్నప్పుడు కొంత సొమ్ము ఖర్చు చేయడంలో ఇబ్బంది ఏమిటి? గారపళ్ళను బైటికి పెట్టి ప్రశ్నించాడు.

"మాకు ఎవ్వరి సొమ్మూ అప్పనంగా రావడంలేదు. ప్రభుత్వపరంగా రావల్సిందే ఇస్తున్నారు. మా సొమ్ము మాకు ఇవ్వడానికి ఇన్ని ఆటంకాలా?"

సుబ్బయ్యనాయుడు ఏమీ మాట్లాడలేదు.

గీతకు చాలా అసహనం అనిపించింది.

అధికారుల్లోనూ ప్రభుత్వ సిబ్బందిలోనూ అవినీతి జాడ్యం ఇంతలా విస్తరించుకుని పోవడం ఆమె జీర్ణించుకోలేకపోయింది. ఒకో సంఘటన చూస్తున్న కొద్దీ చెప్పలేని అసంతృప్తి, కోపం అసహనం ఆమెలో ఆవరించాయి.

జిల్లా కేంద్రానికి బయలుదేరింది. జిల్లా ట్రెజరీ అధికారిని కలుసుకుంది. జరిగిన విషయమంతా వివరించింది. అక్కడ కూడా ఆమెకు అదే పరిస్థితి ఎదురైంది.

"ఏమి చేస్తాం చెప్పమ్మా? కింద నుంచి ప్రపోజల్సు వస్తే కాని మేము ఏమీ చేయలేం. ఇటువంటి పనులు వెంటవెంటనే జరిగిపోవాలంటే సాధ్యంకాదు" అన్నాడతను.

విలేఖరిగా ఏ అధికారిని కలుసుకోవాలన్నా క్షణాల్లో పని అవుతుంది. కార్డు పంపిస్తే లోపల ఎవరున్నా ముందు తననే రమ్మంటారు కానీ సామాన్య వ్యక్తి పరిస్థితి ఎలా ఉందో తెలుసుకోవాలని గీత చేసిన ప్రయత్నం ఆమెను దిమ్మతిరిగేలా చేసింది.

"ఇంతకూ నన్ను ఏమి చేయమంటారు?" అడిగింది.

ఆ అధికారి గీతను విచిత్రంగా చూసాడు.

తర్వాత "నేను ఇవన్నీ వివరించి చెప్పడానికి లేను. అలా చెప్పే టైము కూడా లేదు. మీ పెన్షన్ ప్రతిపాదనలు మండలం నుంచి రాష్ట్ర కేంద్రానికి వెళ్ళాలి. అక్కడ పరిశీలన తర్వాత మంజూరవుతుంది. ఉద్యోగి సర్వీసు రిజిస్టరు సరిగా లేకపోతే వెనక్కి వస్తుంది. అన్నీ సక్రమంగా ఉండి మంజూరైతే పెన్షనుకు ఇంతని గ్రాట్యుటీకి ఇంతని చెల్లింపులు చేయవలసి ఉంటుంది" అతను చెప్పుకుని పోతున్నాడు.

"ఇంతమందికి ఇన్ని రకాలుగా సమర్పించుకుంటూ పోతే ఆ కుటుంబానికి మిగిలిందేమిటి?"

"నీకు విషయం చెప్పాను. అంతేకానీ నిన్ను విశ్లేషణ చేయమనలేదు" అన్నాడు ఆ అధికారి.

"అన్నీ సక్రమంగా ఉండి మాకు రావల్సిన సొమ్ముని చెల్లించడానికి ఎందుకిన్ని ఆటంకాలు?" గీత ప్రశ్నించింది.

"దయచేసి మీరు బైటికి వెళతారా? నాకు చాలా పని ఉంది" కరుగ్గా అని ఎదురుగా ఉన్న ఫైలులో తలదూర్చాడు.

ఉసూరుమంటూ బైటికి వచ్చింది. ఇంతవరకు అధికారుల నుంచి మర్యాదలు అందుకోవడం చూసింది కానీ ఇప్పుడు పరిస్థితి అందుకు విరుద్ధంగా ఉంది. ఏమి చేయాలో తెలియడం లేదు. ఈ సమస్య ఎలా పరిష్కారం అవుతుందో అర్థం కావడంలేదు. నిరుపేదలుగా ఉన్న రామరాజు కుటుంబీకులు అధికారులు అడిగిన లంచాలు ఇచ్చుకోలేరు. జీవనాధారం అయిన కుటుంబ యజమాని చనిపోతే ఏ ఆధారం లేకుండా సంసారాన్ని ఈడడం చాలా కష్టం. అటువంటి కష్టంలో ఉన్న రామరాజు కుటుంబ సమస్యకు పరిష్కారం ఏమిటి?

ఎవరిమీదో చెప్పలేని కసి ఆమెలో ప్రారంభమైంది. సమాజం పూర్తిగా కలుషితం అయిపోయిన విషయం మరోసారి స్పష్టంగా అర్థమైంది. సాటి మనిషి బలహీనతపై ఆడుకునే పెద్దమనుషులు నిరుపేదల్ని, అమాయకుల్ని పీక్కుతినే రాక్షస సంస్కృతి ఇతరుల బలహీనతలపై డబ్బులు సంపాదించాలన్న తాపత్రయం ఎప్పుడు పోతుందో అర్థంకావడంలేదు. గీతలో ఆలోచనలు ముసురుకున్నాయి.

రామరాజు అందుకేనా తీవ్రవాదిగా మారిపోయాడు?

ఇటువంటి అవనీతి సమాజాన్ని వ్యతిరేకించాలని ఎవరికి ఉండదు? వ్యక్తుల్లో గూడుకట్టుకుంటున్న అవినీతి స్వార్థం ఎప్పుడు నిర్మూలన జరుగుతుంది?

భారంగా ముందుకు అడుగులు వేసింది.

ఏ ఆధారంలేని నిరుపేద రామరాజు లంచాలు, ముడుపులు సమర్పించుకోలేక అలా అడిగిన వారిమీద తిరగబడ్డాడు. అందుకే తీవ్రవాదిగా ముద్రవేయించుకున్నాడు. ఎవరికీ తెలియనంత దూరప్రాంతానికి వెళ్ళిపోయాడు.

ఇటువంటి పరిస్థితుల్లో ఎవరున్నా వారు చేసేది కూడా రామరాజు మాదిరిగానే ప్రవర్తిస్తారన్న విషయం ఆమెకు అర్థం అయింది. ఎంతో శాంతంగా ఉన్న తనకు జరుగుతున్న వ్యవహారాలు చూస్తుంటే అసహ్యం వేసింది. వ్యవస్థ మీద కోపం తెప్పించింది. రామరాజు వంటి యువకుడిలో ఎందుకు ఆవేశం రాదు అనుకుంది.

16

ఎమ్మెల్యే బాలన్న కిడ్నాప్ వ్యవహారం రాష్ట్రంలో తీవ్రమైన సంచలనం కలిగించింది. ప్రజాభిమానం ఎక్కువగా ఉన్న ప్రజాప్రతినిధిని నక్సలైట్లు బలవంతంగా అడవుల్లోకి తీసుకునిపోవడం ప్రభుత్వ యంత్రాంగాన్ని ఒక కుదుపు కుదిపింది.

ప్రతి దగ్గరా ఇదే విషయం చర్చనీయాంశంగా మారింది.

పత్రికలన్నీ మొదటి పేజీలో బేనర్ ఐటంగా ఈ వార్తనే ప్రముఖంగా ప్రచురించాయి. రాష్ట్రంలో హాట్ టాపిక్‌గా మారింది. బాలన్న మంచి వ్యక్తిగా అజ్ఞాత శత్రువుగా ఉండటం వల్ల పార్టీలతో సంబంధం లేకుండా అన్ని పార్టీలకు చెందిన నాయకులు ఈ సంఘటనను ఖండించారు. అధికార పార్టీ శాంతి భద్రతల పరిరక్షణలో పూర్తిగా విఫలం అయిందని ప్రతిపక్ష పార్టీకి చెందిన చాలామంది నాయకులు పత్రికా ప్రకటనలు జారీ చేసారు.

"సెంట్రల్ జైలులో ఉన్న శ్రీకాంత్‌ను తక్షణం విడుదల చేయాలి. లేకపోతే తమ ఆధీనంలో ఉన్న ఎమ్మెల్యే బాలన్నను హతమారుస్తాం" తీవ్రవాదులు అల్టిమేటం జారీ చేసారు.

ఈ విషయం కూడా పత్రికలలో వార్తగా వచ్చింది. ఈ వార్త చాలామందిలో ఆందోళన కలిగించింది. బాలన్న నియోజకవర్గంలో పూర్తిస్థాయిలో బంద్ జరిగింది. అధికార పార్టీ కార్యకర్తలు, నాయకులు దగ్గరుండి మరీ దుకాణాలను ప్రభుత్వ కార్యాలయాలను మూయించారు.

ఈ సంఘటన పట్ల అన్ని వర్గాలకు చెందినవారు రకరకాలుగా స్పందించారు. చాలామంది తీవ్రవాదుల వైఖరిని దుయ్యబట్టారు. అధికార పార్టీలో కొంతమంది నాయకులు మండల కేంద్రాలలో రిలే నిరాహారదీక్షలు మొదలుపెట్టారు.

శ్రీకాంత్‌ని బేషరతుగా విడుదల చేసేంతవరకు పరిస్థితిలో ఎటువంటి మార్పురాదని తీవ్రవాదులు మరో హెచ్చరిక జారీ చేసారు.

ఆ సమయంలో అనూహ్యమైన సంఘటన జరిగింది.

ఎమ్మెల్యే బాలన్న భార్య భానుమతి తన ఇద్దరు పిల్లలతో కలిసి ఆమరణ దీక్షకి పూనుకుంది. తన భర్తని ప్రాణాలతో విడిచిపెట్టాలని కోరుతూ దీక్షా శిబిరంలో కూర్చుంది. ఆమెకు మద్దతుగా చాలామంది మహిళలు శిబిరంలో కూర్చున్నారు. వారికి మద్దత్తుగా అఖిల పక్షనాయకులు వివిధ మండలాల్లో ధర్నాలు చేపట్టారు

నియోజకవర్గ సమస్య రాష్ట్ర సమస్యగా మారింది.

పరిస్థితి అల్లకల్లోకంగా తయారైంది.

వార్తా పత్రికలలో వివిధ రకాల వార్తా కథనాలు ప్రచురణ జరుగుతున్నాయి. ఇంటిలిజెన్సు అధికారులు కూడా పరిస్థితిని అంచనా వేయలేకపోయారు.

17

సుదర్శన్ ఇంజనీరింగు విద్యార్థి.

చదువును మధ్యలో వదిలిపెట్టి తీవ్రవాద ఉద్యమం పట్ల ఆకర్షితుడయ్యాడు. గీతకు అతని గురించి అంతకు మించిన సమాచారం లభించలేదు.

ఇంజనీరింగు కాలేజీ హాస్టల్‌కు వెళ్ళి సుదర్శన్ గురించి వివరాలను తెలుసుకుంది. అతనితో రూంలో ఉండే జగన్ చిరునామా సంపాదించి అతనితో మాట్లాడింది. అతను సుదర్శన్ గురించి చాలా విషయాలను చెప్పాడు.

సుదర్శన్ గ్రామీణ వాతావరణంలో పెరిగినవాడు చాలా తెలివైనవాడు. అతని చదువుకు అనేక ఆటంకాలు ఎదురయ్యాయి. ఆ సమయంలో కొంతమంది రాడికల్ విద్యార్థి సంఘం నాయకులు పరిచయం అయ్యారు. వారు చేసే ప్రసంగాలకు మాటలకు ఎంతో ప్రభావితం అయిపోయాడు. వారి ఆలోచనలను పుణికి పుచ్చుకుని తనకు అన్యాయాలు చేసిన వారందర్నీ వ్యతిరేకించాడు.

సుదర్శన్ మీద ఇంజనీరింగు కాలేజీలో లెక్చరర్లు ప్రొఫెసర్లు కక్ష కట్టారు. అన్యాయాన్ని సహించలేని అతని మనస్తత్వం ఆ కాలేజీలో ఇమడలేకపోయింది. అందుకే అందర్నీ ఎదిరించాడు. జరుగుతున్న అన్యాయాలపై పోరాటం చేసాడు ఫలితంగా కాలేజీనుంచి బైటికి పంపివేయబడ్డాడు. జగన్ చెప్పిన విషయాలు క్రమపద్ధతిలో వరసగా లేకపోయినా సుదర్శన్ మనస్తత్వం గీతకు పూర్తిగా అర్ధమైపోయింది.

తెలివితేటలు లేని విద్యార్థులకు ఎక్కువ మార్కులు రావడం ఇంటర్నల్ మార్కుల విషయంలో పక్షపాతంగా వ్యవహరించడం కొంతమంది విద్యార్థుల పట్ల కావాలనే వివక్ష చూపించడం. కాలేజీలో కుల రాజకీయాలు వంటివి చూసి అతను తట్టుకోలేకపోయాడు.

ఆ సమయంలో కాలేజీ ఎన్నికల్లో పోటీ చేసాడు.

సుదర్శన్ పట్ల అయిష్టత కలిగిన కొంతమంది కళాశాల సిబ్బంది లెక్చరర్లు అతని ఓటమి కోసం తీవ్రంగా పనిచేసారు. వారి ప్రయత్నాలు విజయవంతం అయ్యాయి. ఓడిపోవడంతో సుదర్శన్ తీవ్రంగా అప్‌సెట్ అయ్యాడు. అన్యాయాలు చేసినవారి మీద కసీ కోపం విపరీతంగా పెంచుకున్నాడు. సమాజం కుళ్ళిపోయిందని దీనిని మరమ్మత్తు చేయాలని తీవ్రవాదిగా మారిపోయాడు.

అతని వివరాలు సేకరించిన తర్వాత సామాన్యులలో తిరుగుబాటు మనస్తత్వం ఎందుకు ఏర్పడుతుందో గీతామాధురికి అర్ధమైంది. పరిస్థితులకు రాజీపడలేని వారు దోపిడీ వ్యవస్థలో ఇమడలేనివారు మాత్రమే సమాజాన్ని మరమ్మత్తు చేయాలని అదీ తీవ్రవాదంతోనే అని నమ్ముతారని తెలిసింది.

యూనివర్శిటీలు, కళాశాలలు రాజకీయ నిలయాలుగా తయారైన విషయం ఆమెకు తెలియంది కాదు. కానీ ఇటువంటి పరిస్థితులను ఎదుర్కొంటున్న వారందరూ తీవ్రవాదులుగా ఎందుకు మారడంలేదు? గీత మదిలో ప్రశ్నల పరంపర.

(కొనసాగింపు వచ్చేనెలలో)

Post your comments